

Llibretes i llapis de colors

Raymond Dyssyrama Takeli és l'impulsor d'una ONG que va néixer l'any 2005 per donar educació a nens i nenes del poblat de Bodjondè (Togo).

30/11/2007

Raymond té 45 anys i un somriure immens. Hi ha qui diu que troba solucions on els altres només hi veuen problemes. “El meu marit té molta xerrameca”, em diu la seva esposa, Inma Benitez, granadina de soca-rel. “El papa és com Tarzà,

perquè sempre està d'un lloc a l'altre", diu el seu fill David. "Voldràs dir de liana en liana", replica Sergio, el germà de 7 anys.

El petit David té raó. El seu pare viatja tot sovint de Granada a Togo, on la família Takeli s'amplia als 451 nens del poblat de Bodjondè. Aquesta vegada l'acompanyen 17 granadins que cooperen amb la Fundació, una petita ONG que va néixer el 2005 per donar educació a tots els nens i nenes del poblat. El poble, que deu tenir uns 1.900 habitants, està enclavat enmig de la selva de Togo, a l'Oest africà. El 2005, la major part de la població infantil estava sense escolaritzar, perquè no tenien diners per als 3,92 euros de la matrícula anual.

"A la selva els nens estaven abandonats. En aquest continent no tens futur si no comptes amb estudis. Per això, vam començar construint

una escola i ara inaugurarem l'institut. Des del 2005 hem escolaritzat 451 nens concrets, amb noms i cognoms, a secundària i batxiller i, gràcies a l'educació, els donem avui una esperança de vida per donar-los demà una esperança de treball”.

Què és un euro en Bodjondè?

Aquí, amb un euro ets ric una setmana. És una regió molt necessitada, amb gent pobra que viu, però, amb dignitat i alegria. Abans del 2005 els nens no tenien pupitres. S'asseien sobre un tronc d'un arbre. Ara tenen una escola, llibretes i llapis de colors... Abans les motxilles eren un somni... Aquest any hem portat una per a cadascú i les famílies.

I com va néixer? Quan va dir “ajudaré als paisans...”?

Bé, és que... són els meus. Són gairebé cinc-cents nens, però són “dels meus” Jo vaig néixer en una

família molt nombrosa, de 23 germans. I això em va marcar. Ara, el punt d'inici, la metxa que va encendre aquesta idea... va ser la carta que em va enviar a Granada una germana al gener de 2005. Havien expulsat les dues filles de l'escola per no poder pagar les matrícules.

Quant costaven?

Et costarà creure-ho: ...set euros! Allò em va produir una tristesa molt gran i vaig pensar que sóc un privilegiat togolès vivint a Cullar Vega, amb una esposa excel·lent i dos nens desperts. El sou de mestre de francès no dóna per a gaires alegries, però vaig decidir fer alguna cosa. A més a més, sóc supernumerari de l'Opus Dei, i m'han parlat moltes vegades de la responsabilitat dels cristians en el camp de la justícia social. Aquests dies estava pensatiu i els alumnes em veien. “Quants chupa-chups pots

comprar tu amb set euros?”, li vaig preguntar a un alumne del col·legi. “Un munt”, em va contestar. “Doncs això és el que no tenen en el meu poble: ni chupa-chups, ni diners”. I un em va dir: “Messie, jo puc pagar tres matrícules”. I un altre: “Jo, cinc” i un altre: “Jo, una”. I un altre: “Jo parlaré amb el pare...” Així vam començar. Després, alguns amics em van ajudar per crear les bases de la fundació... I fins avui.

I quins projectes s'han realitzats en aquests dos anys i mig?

Gràcies a donacions petites i grans, l'any passat vam inaugurar l'escola de primària i secundària, la farmàcia i un pou d'aigua. Això és la llavor. Ara hem inaugurat l'institut de 4 aules (i despatx) i tres albergs-residència per als universitaris. Aquest any universitaris de Magisteri i de Medicina de Granada i de

Màlaga, respectivament, realitzaran les pràctiques a Bodjondè.

L'institut l'ha finançat la Constructora Moleón i amics, mentre que la Immobiliària Molina Olea ha sufragat els albergs. El constructor Romero ha costejat 100 nous pupitres. Són de fusta dura, dura. D'altra banda, la fundació ha pagat aquest any 10 beques a nens amb dificultats econòmiques i bons resultats escolars per un valor de 1.500 euros. En l'actualitat no hi ha ni un sol nen al poblat de Bodjondè sense escola. També dotem de material escolar a tots. El lema de la fundació és: *Ajuda sí. Educació més.*

Quines ajudes han rebut? Tenen relacions amb empreses i ONG?

La resposta dels granadins ha estat formidable. Tenim més de 800 socis que van començar donant a partir d'1 euro al mes. Aquest any Zagra tèxtil aporta 2.000 samarretes i

pantalons; la sabateria Guima més de 1.000 parells de sabates. I fins i tot tenim 24 pilotes de futbol regalades per Electrodomèstics Suárez. Algunes llibreries, com Òxford i Dauro, han aportat 5.000 kg de material divers: 2.000 llibretes, 800 carpetes... Les 1.000 motxilles les hem aconseguit gràcies a informàtica Dynos.

També col·laboren la constructora García Megías o Igecón. En aquest viatge l'expedició espanyola va transportar 35 caixes amb medicines i material escolar (a 23 kg per caixa) i a Lomé “ens espera” un contenidor de 15.000 kg.

I a més de les empreses reben suport d'altres institucions?

Hi col·laboren els Ajuntament d'Armilla, Cullar Vega, etc. Comptem amb gran quantitat de donacions de particulars, com molts estudiants, pares i mares dels col·legis Mulhacén i Monaita i d'altres instituts. També

mantenim relació amb el projecte Harambee, que finança projectes a l'Àfrica subsahariana realitzats “per” i “per a” els africans. Això, sense comptar, amb veïns, parents, etc. Si fins a la meva bona veïna Marga m'ha donat les joguines...

Alguna ONG ha perdut credibilitat pel frau d'algun dels seus gestors. Com asseguruen una correcta gestió dels fons?

Hi ha un comitè local en Bodjondè i dos comitès a Granada: un, de caràcter tècnic, per al seguiment dels projectes, i un altre per al seguiment dels fons. En total, hi ha més de 25 persones col·laborant amb la Fundació Takeli. Totes les decisions es prenen per majoria. Això garanteix que el 100 per cent dels diners arriba al seu destí, perquè no hi ha intermediaris. La fundació és un projecte per a africans amb la cooperació i el seguiment dels

comitès granadins. Això explica que hàgim fet aquest viatge a Bodjondè, per veure *in situ* els avanços.

Per a més informació:

www.fundaciontakeli.com

Text i fotografies d'Ismael
Martínez

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/llibretes-i-
llapis-de-colors/](https://dev.opusdei.org/ca/article/llibretes-i-llapis-de-colors/) (12/08/2025)